

- továbbá hazatelepített Franciaországból több ezer román nemzeti-ségű zsidót, akiket különben deportáltak volna Németországba;
- szívélyes fogadtatásban részesítette a Vörös Hadsereg által elfoglalt területekről érkezett zsidó menekülteket, és engedélyezte 3000 zsidó gyermek kiszállítását Törökországba;
 - 1943 óta lehetőséget nyújtott arra, hogy a transznisztriai zsidók nagy mennyiségben kapjanak élelmiszert és gyógyszert;
 - lépéseket tett annak érdekében, hogy a keleti front romániai részén semmiféle incidensre ne kerüljön sor a német katonák és a zsidók között;
 - lehetővé tette, hogy a romániai zsidók a szakmájukban maradjanak, még állami alkalmazásban is dolgozhattak néhányan;
 - a katonai szolgálat alól mentesített zsidóktól vagyonukkal arányos pénzbeli hozzájárulást kívánt. Azt a pénzt, amit a zsidó nemzetiségi szervezet ezen az alapon összegyűjtött, részben zsidók segélyezésére fordították. Azoknak a zsidóknak, akik nem tudtak fizetni, engedélyezte, hogy társadalmilag hasznos munkával róják le a hozzájárulást;
 - bizonyos kényszerkörülmények hatása alatt megsértette a zsidók egyes vagyoni jogait, de a tőlük kisajátított értékeket nem más magánszemélyek tulajdonába adta, hanem állami tulajdonba vette;
 - lehetővé tette, hogy maguk a zsidók szervezzék kívándorlásukat, és ehhez számos hajót bocsátott rendelkezésükre.

Ha a magyar vezetés – a Sztójay-kormány – magatartására gondolkunk, a románoknak a zsidókérdésben követett irányvonala eléggé különösnek tetszik. A román álláspont viszonylagos emberségessége mellett természetesen bizonyos kétkulacsosságot is tükrözött. Miután a felelős román vezetők, köztük Mihai Antonescu aránylag hamar felismerték, hogy a tengely elvesztette a háborút³¹, érthető módon úgy döntöttek, hogy országuk helyzetét javítandó, szakítanak – egyebek mellett – korábbi zsidóellenes politikájukkal. Ebben aktív támogatókra leltek az ellenzék tekintélyes irányítóiban, Románia történelmi pártjainak vezetőiben. Közéjük tartoztak Iuliu Maniu, Dinu Brătianu és Emil Hațieganu.

Közvetlenül Románia átállása előtt Mihai Antonescu külön-külön közölte Zissuval és Fildermann-nal, hogy a román nemzet számít a szolgálatukra. Zissut Ovid Vladescu külügyminiszter-helyettes Antonescu nevében arra kérte, lépjen érintkezésbe a brit és amerikai zsidó szervezetekkel, és rajtuk keresztül ösztönözze a nyugati szövetségeseket, hogy gyakoroljanak nyomást a Szovjetunióra a fegyverszüneti feltételek enyhítése érdekében.³² Amikor ezt Zissu meg akarta beszélni Fildermann-nal,